

SVOBODNA SLOVENIJA

ANO (LETO) XXVIII (22)

No. (Štev. 13)

ESLOVENIA LIBRE

BUENOS AIRES

27. marca 1969

Tako komunisti kakor prej carji

To se pravi: enim kakor drugim je bilo in je prav malo mar, kaj se bo zgodilo s slovenskim narodom, če ga v najusodnejših trenutkih, ko najbolj veruje v Rusijo, puste na cedilo. Tako se je zgodilo v začetku prve svetovne vojne, ko je carska Rusija, ta velika in sveta zaščitnica Slovanov, zlasti še balkanskih, pustila pasti Slovence po Londonskem paktu l. 1915 v italijanske roke, samo da pridobi Italijo, zavzame Avstrije in Nemčije, na stran Antante. Tedaj je beli car dovolil Sazonovu, da podpiše pogodbo, po kateri naj pripade Italiji zato po vojni kot darilo slovenska zemlja do Snežnika in skoraj do Ljubljane. Takrat je ta „velika matuška svetaja Rus“ izdala Slovence, kot da nismo „brati Slovani“, in to v času najbolj gorečega panslavizma.

Ta je bila samo propagandna maska. Prav isto se je zgodilo po drugi svetovni vojni, le da za to nismo vedeli. Molotov je terjal za državo Slovenijo vso Južno Koroško, Bebler je rihel v Parizu in Kardelj je organiziral množične manifestacije v Sloveniji, da so podprli njegov boj za Koroško ob strani ruskega strica, ki ga je jemal v zaščito. Veliko slovenske vzajemnosti je bilo poudarjeno, pa čeprav je Molotov že dobro vedel, da smo Slovenci že davno prodani. Prodali nas je tokrat ruski rdeči car, se pravi sam Stalin, „oče vseh narodov“ in „zaščitnik malih narodov“, zlasti še slovenskih. To priča pismo, ki ga je pisal Stalin maja 1945 avstrijskemu kanclerju in voditelju avstrijske socialne demokracije, Rennerju: „Zahvaljujem se Vam, spoštovani tovariši, za Vašo poslanico z dne 15. aprila. Ne dvomite o tem, da je Vaša skrb za neodvisnost, nedotakljivost in napredek Avstrije tudi moja skrb. Pripravljen sem po svoji moči in možnosti nuditi sleherno pomoč, ki bi bila potrebna Avstriji. — Oprostite poznemu odgovoru. — Stalin.“

To pismo priobčuje v ljubljanskem Delu znani Titov življenjepisec Vladimir Dedijer (12. jan.) in tudi pove, kaj je dobil Stalin za to svojo „garancijo za nedotakljivost Avstrije“ v času, ko je bil za Slovence spet poln upanja na priključitev k Jugoslaviji, in ki jo je na vid kar najbolj podprla sovjetska diplomacija na mirovnih konferencah. Moša Pijade pa je zapisal, da „je Stalin zabarantal pravico koroških Slovencev do samoodločbe za 50 milijonov dolarjev povrh tistih 100 milijonov, kolikor so njegovi trije zahodni partnerji bili dotlej voljni priznati svojemu vzhodnemu partnerju.“

„Stalin je namreč brez vednosti koroških Slovencev, na skrivaj, mimo vodstva Osvobodilne fronte Slovenije, ne da bi obvestil Nacionalni komite AVNOJA“, pravi Dedijer, „barantal z veliki silami o — nemškem imetju v Avstriji, ki ga je Sovjetska zveza zahtevala zase.“

To je bila zdaj koncem druge svetovne vojne cena za koroške Slovence, kot je prvi Londonski pakt zahteval Primorje in Gorice ter celo del Kranjske. Rdeči car je izdal Slovence kot prej beli, le da je beli — jokal. rdeči pa še dve leti uganjal s Slovenci krvavo burko na mirovnih pogajanjih v Parizu. Tam so Američani, Britanci in Francozi razumeli, da je Stalin voljan popustiti glede avstrijskih meja, ter so pustili koroške Slovence na cedilo, ko so koncem maja 1945 ukazali partizanskim četam zapustiti Koroško. Toda jasno je prišla ta izdaja do veljavne šele l. 1947, ko so v Moskvi sklepali pogodbo z Avstrijo. Takrat sta Molotov in Višinski povedala Kardelju jasno, da „Sovjetska zveza ni mogla več vztrajati pri podpori ozemeljskim zahtevam do Koroške.“

Takšna je bila ta rdeča izdaja komunističnega carja, ki je iznenadila jugoslovanske komuniste, nas pa, ko jo beremo zdaj, prav nič. Rusiji ni bilo nikdar za male narode, niti za slovenske, če je šlo za njihov lastni dobiček. Koroška je padla zaradi — komunizma. In tudi Trst.

Vsi vemo, da so zavezniki pognali jugoslovansko vojsko iz Trsta l. 1945, ker niso hoteli dati za nobeno ceno

MEDSEBOJNE OBTOŽBE MOSKVE IN PEKINGA

Napetost med Moskvijo in Pekingom tudi minuli teden ni prenehala. Tako v Moskvi kakor v Pekingu je časopisje objavljalo strupene članke proti „maoizem“ in proti „novim ruskim carjem“.

Na reki Ussuri je prišlo do novega, tretjega krvavega spopada med sovjetskimi in kitajskimi obmejnimi oddelki. Moskva je krivdo za incident spet zvalila na Peking, na Kitajskem pa so objavili, da so bili sovjeti tisti, ki so ga izkazali. V Tokiu je neki dnevnik objavil izpod peresa svojega dopisnika iz Mandžurije, da so bili sovjeti prvi, ki so povzročili prvi krvavi spopad s kitajskimi ozemelnimi stražami 2. marca t. l. Moskva pa je začela z incidenti na Daljnem vzhodu, da bi tesneje povezala ostale komunistične države v Evropi na sovjetski blok „spričo rumene nevarnosti“.

Maocetung je izdal ukaz o premiku „milijonov“ rdečih stražarjev na kitajsko-sovjetsko mejo, medtem ko so istočasno začeli s področij ob meji odseljevati na milijone ljudi v notranjost države. To odseljevanje predstavlja, po pisarnju zahodnih agencij, eno največjih človeških preseljevanj v moderni zgodovini. Zlasti v provinci Sinkiang so Kitajci odselili vse nekitajsko prebivalstvo — kaziškega in ugrijskega izvora — v notranjost države.

Moskva je minuli teden zagrozila Pekingu z uporabo atomskega orožja, če ne bodo incidenti nadaljevali. Kitajci pa

seveda niso ostali brez odgovora. „Če bodo Rusi drznili uporabiti atomske rakete, jih bomo izstrelili tudi mi“, je izjavil Maocetung. Kitajsko vojaško vrhovno poveljstvo, ki se je sestalo na nujno sejo vsled mejnih incidentov z ZSSR, je pod predsedstvom Maocetunga nadalje sklenilo, da „Kitajska noče zmage nad ZSSR, da pa bo znova posedla področja, ki ji zgodovinsko pripadajo.“

Sovjetsko časopisje se v svojih napadih na Kitajce trudi, da bi delalo razliko med „maoisti“ in „kitajskim ljudstvom“, se pravi zavzema taktiko sovjetske, odn. taktiko sleherne komunistične partije, razdvojiti prebivalstvo od vodstva. V protikitajsko propagando je posegel tudi sovjetski pesnik Jevtušenko, ki je v Literarni Gazeti objavil pesem proti „mongolskim napadalcem, katerim se bo godilo enako, kakor se je mongolskim kanom pred 600 leti.“

Moskovska revija Ogonek z dva milijonsko naklado je objavila strupen napad na rdeče Kitajce ter primerja Maocetunga s Hitlerjem: „Divje, kanihalske, nacionalistične ideje Maocetunga, samozvanega vesoljnega vodje škodujejo milijonom Kitajcev. Naj Kitajci poginejo, naj milijoni, naj desetine milijonov drugih narodov izginejo, samo da bo ponoreli kitajski führer in njegovi sledilci.“

Priprava konference svetovnega komunizma

V Moskvi so delegati sovjetske komunistične partije in drugih 66 komunističnih partij minulo soboto zaključili štiridnevno pripravljano zasedanje za komunistično vrhunsko konferenco, ki se bo sestala v Moskvi 5. junija.

Prvotno je bilo določeno, da bo taka vrhunška konferenca že lanskega novembra, pa jo je Moskva morala odpovedati vsled sovjetske invazije Češkoslovaške. Nato je Moskva določila, da bo meseca maja, toda so jo sedaj dokončno določili za 5. junija. Pred tem bo pripravljala komisija imela še en sestanek 22. maja.

Na štiridnevem pripravljalnem zasedanju so delegati kom. partij izdelovali dokument, s katerim hoče Moskva pokazati zunanjemu svetu, da je svetovno komunistično gibanje v ogromni večini tesno združeno s sovjetsko komunistično partijo, oziroma z njenim vodstvom. Da bi dosegli čim večje soglasje, so iz osnutka dokumenta izpustili vse problematične zadeve sovjetskega bloka, kakor je vprašanje sovjetske invazije Češkoslovaške, vprašanje doktrine o omejeni samostojnosti posameznih komunističnih držav, sovjetsko-kitajski incidenti, itd.

Besedilo dokumenta je zelo dolgo

Jadrana v roke sovjetom. Kakor iz Koroške so se partizani umaknili tudi iz Trsta. In še to vemo, da je ameriška poslanka Luce, katoličanka, uporabila vse moči, da je preprečila realizacijo že ustanovljene samostojne tržaške države, in jo pridružila Italiji predvsem zato, da ne bi to jadransko največje pristanišče služilo za odskok komunizma v Srednjo Evropo. Uspela je. In sovjetski diplomati so dali roke stran od Trsta bogve za kakšno ceno. Gotovo je samo: kot smo Koroško izgubili zaradi komunizma, smo tudi Trst iz istega vzroka.

Slovenski komunisti si te „uspehe“, usodne za ves narod, lahko zapišejo v svoje anale „osvojenjaja“.

Za nas pa sledi iz tega spoznanja, da sta tako rdeči kakor carski imperalizem istega kova, da jima ni nič mar za solzavo panslovansko romantiko, ne za zaupanje Slovencev, ne njihova samoodločba, ne usoda... zanju velja le — lastni dobiček, zdaj v obliki številnih vojakov, zdaj — dolarjev v milijonih...

Dobro je samo to, da zdaj tudi doma to sprevidevajo, za kaj so se borili tisti borci, ki so padali z imenom Stalinovim na ustnih... in kako je njihova „osvobodilna“ fronta pomagala k „sužnosti“ bratov in „odepiti“ takih krajev od slovenskega materinega telesa, kot sta Koroške in Trst... td

ter poudarja predvsem enotnost komunističnih partij v njihovem „anti-imperialističnem boju“. Poudarek je pa na tem, da razlike med posameznimi partijami, naj bodo še tako globoke, ne smejo preprečevati njihovega sodelovanja, kadar gre za skupne interese svetovnega komunističnega gibanja.

Komunisti nočejo miru v Vietnamu

Z ozirom na že pet tednov trajajočo komunistično ofenzivo proti južnovietnamskim mestom in na Nixonovo izjavo, da bodo ZDA izvedle povračilno akcijo, če Hanoi ofenzive ne bo ustavil, je imel severoameriški predsednik pretekli teden več tajnih sej s svojimi vojaškimi svetovalci ter z ameriškim veleposlanikom v Saigonu Bunkerjem.

Ameriški obrambni minister Laird je objavil, da se ameriški vojaški oddelki „ne bodo umaknili iz Vietnamu“, iz Bele hiše pa je prišlo poročilo, da Nixon smatra, da so komunisti prekršili dogovor s Johnsonom o postopnem zmanjšanju vojaških akcij v Južnem Vietnamu, kar je bil pogoj za ustavitev bombardiranj Sev. Vietnamu.

Komunisti so v zadnjih dneh začeli pošiljati skozi Laos dolge kolone svojega moštva ter ameriški strokovnjaki ugotavljajo, da se pripravljajo na še obširnejše akcije v Južnem Vietnamu. Iz izjav ujetnikov so ameriški vojaški krogi ugotovili, da Hanoi pošilja nove vojaške oddelke v Južni Vietnam pod geslom „zadnje velike bitke za osvoboditev Vietnamu“.

Na mirovnih razgovorih v Parizu pa traja zastoj naprej.

Nixon proti neredom po univerzah

Nixon je minulo soboto obiskal Kalifornijo ter je ob tej priliki dal izjavo v zvezi z nedavnimi velikimi študentskimi neredi v mnogih severnoameriških univerzah.

Nixon je poudaril, da bo ameriška vlada storila potrebne korake, s katerimi bo onemogočila nerednežem nadaljnji študij na univerzah ter jim odvzela vse finančno pomoč. Nixon je pozval univerzitetne oblasti, naj izenejo razgrajče iz univerz ter jim preprečijo nadaljnji študij, kajti „ameriška vlada ne bo stala mimo in gledala, kako gotovi elementi uničujejo ameriški učni sistem. Mislim, da ni preostro, če trdim, da je to pot, po kateri začenja umirati civilizacija.“

Nixon je nadalje dejal, da bo treba „sile razdora in brezumnosti nadomestiti z odločnimi, prepričevalnimi in zakonitimi naporji za konstruktivne spremembe.“

El desarrollo y la justicia social

„Los países industrializados deberían prestar ayuda a las naciones subdesarrolladas, pero no por motivos egoístas de lucro, o para obtener ventajas y preeminencias comerciales, como tampoco llevados por su rivalidad con otros países“, afirmó recientemente el Papa Paulo VI.

El Sumo Pontífice dijo a los miembros de una asamblea reunida para tratar la cooperación entre la industria y la organización de alimentación y agricultura de la ONU, que salvar al mundo del „espectro del hambre“ era de suma importancia para el futuro del hombre.

„El problema real“, dijo el Papa, „no es ayudar a los países pobres desde afuera, sino proveerlos de los instrumentos necesarios para que puedan mejorar su producción por sí mismos.“

Razvoj in socialna pravičnost

„Industrializirane države bi morale pomagati nerazvitim narodom, a ne iz egoističnih, dobičarskih razlogov, ali za dosego trgovske nadmoči, tudi ne zaradi tekmovanja in nasprotja z drugimi državami,“ je pred kratkim izjavil papež Pavel VI.

Sveti oče je rekel članom zborovanja za sodelovanje med industrijo in organizacijo za prehrano in poljedelstvo Združenih narodov, da je bistvene važnosti za bodočnost človeštva rešiti svet nevarnosti lakote.

„Realni problem,“ je nadaljeval papež, „ni pomagati revnim državam od zunaj, temveč jim preskrbeti vse potrebno, da bodo lahko same zboljšale svoj pridelek.“

I Z T E D N A V T E D E N

Anguilla je državica 6000 ljudi na istoimenskem otoku v Karibskem raju ki meri 90 kv. km. Pridružena je bila federaciji St. Kitts-Nevis-Anguilla, ki je članica britanske skupnosti narodov. Na otoku je bil zastopnik britanske krone Anton Lee, britanske oblasti pa minister William Whitlock. Januarja meseca so otočani pod vodstvom Ronalda Webstera proglasili neovisnost otoka, predstavnik britanske krone in vlade pa napodili. Dne 19. marca je britanska vlada otok Anguilla zasedla s padalci, mornarico in policijo Scotland Yarda, ter vzpostavila britansko oblast nad njim. Otočani so britansko zasedbeno vojsko sprejeli z zaničevanjem in prezirji ter z vskliki: „Pojdite raje v Rodezijo, Britanci, posnemate sovjete“. Že več dni demonstrirajo in zahtevajo neodvisnost. Webster si prizadeva, da bi zasedbo otoka spravil pred ZN, v katerih je odbor za odpravo kolonij pod predsedstvom tunizijskega zastopnika že sklenil, da bo poslal na otok posebno komisijo. Medtem pa je tudi v britanskem parlamentu žolčna zunanje-politična debata, v kateri opozicija napada vlado zaradi zasedbe otoka. Očita ji nepremišljenost tega koraka, ki je v zunanjem svetu tudi med angleškimi prijatelji povzročil neodobravanje.

Papež Pavel VI. bo julija meseca odšel na mirovno romanje v afriško državo Uganda. V glavnem mestu te države Kampala bo blagoslovil novo cerkev, posvečeno afriškim mučencem ter imel konferenco z afriškimi škofi.

Nixon in Kosigin sta obvestila razorožitveno konferenco v Zenevi, da ZDA in Sovjetska zveza pripravljata novo pogodbo o omejitvi izdelovanja atomskega orožja.

Vlada ZDA je objavila, da ne bo ustavila vojaške pomoči Peruju, s ka-

terim se razgovori za odškodnina za podržavljeno petrolejsko družbo nadaljujejo.

Ljudsko glasovanje dne 27. aprila v Franciji o razdelitvi države na 21 pokrajin in spremembo senata v posvetovalno zbornico za pokrajinske in gospodarske zadeve bo de Gaulle smatral za osebno zaupnico. Svojim ministróm je izjavil, da bo odstopil, če ljudstvo ne bi odobrilo njegovih predlogov.

V Beogradu se bo v kratkem sestala pripravljana seja za prihodnjo konferenco nevezanih držav, ki bo verjetno v Adis Abebi.

Med Prago in Vatikanom se bodo v kratkem obnovili razgovori za ureditev razmer med kat. Cerkvijo in to kom. državo. Sodijo, da se bo po teh razgovorih 80 letni kardinal Josef Beran vrnil v Prago.

Vatikan namerava v kratkem izdati novo knjigo z dokumenti o njegovih prizadevanjih za mir med drugo svetovno vojno.

Vzhodni Pakistan je na robu državljanske vojne. Močna krda sestranskega podeželskega ljudstva so na poti proti glavnemu mestu Dacca. Med potjo požigajo naselja ter s svojimi „ljudskimi sodišči“ obsojajo navidezne krivce za sedanje stanje na smrt bodisi z obglavljenjem, zažigom ali pa z mučenjem. Zato je predsednik Ajud Khan odstopil in predal oblast vojski.

Gral. Franco je zagrozil opoziciji, da lahko vsak trenutek znova proglasi prijavno stanje, če bi se v državi pojavljali poskusi za motenje javnega reda in miru.

V ZDA so se obnovili razgovori predstavnikov ameriške in španske vlade za podaljšanje pogodbe iz leta 1953 o uporabi ameriških vojaških oporišč v Španiji.

Iz življenja in dogajanja v Argentini

Povišice plač državnim uslužbencem
Pretekli teden je bil izdan zakon, s katerim je vlada dokončno uredila problem povišanja plač državnim uslužbencem. Povišice so deležni uradniki, učiteljsvo, višje sodniško osebje, člani oboroženih sil in varnostnih organov. Povišica teče od 1. januarja letošnjega leta in se bo zaostanek plačal v najkrajšem roku. Poleg tega dekret 1921 določa cilje nivoja plač državnih uslužbencev, načrt, ki naj se izpelje v roku treh do petih let. Tako npr. naj učitelj, ki je doslej prejemal 20.125 pesov, in bo po povišici dobil 25.415 pesov, pride do idealne plače 40.000 pesov v teku petih let. Podobno je predvideno za vse ostale državne ustanove. S tem se hoče znova poudariti pomen uradništva in pa priložnost, da državni uslužbenci dobijo zadovoljive plače, „kot so jih prejimali v desetletju po 1940“.

Potovanje zunanjega ministra

V nedeljo, 23. t. m., je argentinski zunanji minister dr. Nicanor Costa Mendez odšel na daljše potovanje po evropskih državah. Obiskal bo Zahodno Nemčijo, Francijo, Romunijo, Italijo,

Vatikan in Španijo. Njegov namen je utrditi medsebojne vezi na kulturnem in političnem polju s temi državami, s katerimi ima Argentina važne gospodarske stike. Na potovanju ga uradno spremlja pet argentinskih zunanje-političnih strokovnjakov.

V pripravi je prednačrt za elektrifikacijo proge Gral. Roca državne železnice. Predvidoma bi bil elektrificiran del med Buenos Airesom in provincijsko prestolnico La Plato. Stroški bi dosegli višino 100 milijonov dolarjev.

V provinci Formosi bodo v kraju El Colorado zgradili letališče za tovrni transport. Okoliško področje je namreč zelo bogato na pridelavi zelenjave, katero bodo z letali razvažali na razna potrošna središča v vsej državi.

Skupina privatnih podjetnikov preučuje možnost, da bi v državi zgradili veliko papirnico za proizvodnjo papirja za tiskanje dnevnikov. Državna vlada je idejo odobrila. V principu bi se dela vršila pod nadzorstvom tovrstne finske tvrdke Jaako Poyry y Co. S tem bi Argentina storila velik korak v smeri moderne, industrijske razvite države.

Sestanek urednikov katoliških in pravoslavnih verskih listov

V samostanu v Stični je bil 13. nov. sestanek urednikov katoliških in pravoslavnih verskih listov v Jugoslaviji. Namen sestanka je bil koordinacija skupnega dela ter odstranjanje morebitnih nesoglasij in nesporazumov med kat. in pravoslavni verskimi listi v Jugoslaviji.

Imena udeležencev tega sestanka in poročilo o njegovem poteku ter njegove sklepe smo dobili šele pred dnevi. Zaradi važnosti jih objavljamo.

Sestanka so se udeležili: Iz Ljubljane v zastopstvu kat. lista Družina: glavni urednik dr. Ivan Merlak, odgovorni urednik Drago Klemenčič in urednik Joža Vesnjak; iz Zagreba kot zastopnika lista Glas Koncila Vladimir Pavlinič ter urednik Zivko Kustić. Kot zastopnik Svezaka pa glavni urednik dr. Tomislav Saki Bunič. Zastopnik pravoslavne metropolita dr. Demaskina iz Zagreba je bil o. Jovan Nikolić; iz Beograda so prišli na sestanek msgr. Alojzij Turk, glavni urednik kat. lista Blagovest; kot zastopnika pravoslavni verskih listov pa glavni urednik Pravoslavija protojerej Milisav Protić in glavni urednik Glavnika, uradnega lista srbske patrijaršije jeromonah dr. Danilo Krstić.

Sestanek je začel in vodil glavni urednik Družine dr. Merlak, msgr. Turk je poročal o davnem sestanku ljubljanskega metropolita dr. Pogačnika in pravoslavne patrijarha Germana. Glavni urednik lista Pravoslavija Protić je v govoru priporočal zbiranje gradiva o ekumenizmu, o katerem da so vsi pravoslavni listi ugodno pisali. Dejstvo, da je bil patriarh German izvoljen za predsednika Svetovnega sveta cerkev potrjuje, da bodo pravoslavni listi enako linijo obdržali tudi v bodoče.

Urednik Družine Joža Vesnjak je v referatu navajal, da je glavni namen sestanka doseči večje vzajemno spoznavanje, izbegavanje nesporazumov, izmenjavo izkušenj, skupno nastopanje v vseh zadevah božjega kraljestva. Glede

Razpis volitev v Jugoslaviji

Predsednik zvezne skupščine Milentije Popović je 24. februarja objavil odlok o razpisu volitev v Jugoslaviji. V družbeno-politični zbor zvezne skupščine bodo 13. aprila, volitve za gospodarski, prosvetno-kulturni in socialno-zdravstveni zbor pa 10 dni pozneje, t. j. 23. aprila.

Podoben razglas je istega dne objavil v Sloveniji predsednik skupščine Slovenije Sergej Kraigher. Dne 13. aprila bodo v Sloveniji volitve v republiški zbor. Istega dne bodo v slovenski republiki tudi volitve odbornikov občinskega zbora občinskih skupščin. Volitve v ostale tri zbornice republiške skupščine bodo 23. aprila.

Volitve odbornikov zbora delovnih skupnosti občinskih skupščin bodo v Sloveniji 9. aprila. Občinske skupščine lahko določijo, da volijo kmetje v sku-

Še o pravicah v lastni republiki

V številki 8. Svobodne Slovenije smo poročali o predlogu deveterih slovenskih poslancev, naj bi zvezni parlament po hitrem postopku spremenil osnovne zakone o zasebni gostinski dejavnosti, o prevozih zasebnikov z avtomobili z več kot petimi tonami nosilnosti in o delavnicah samostojnih obrtnikov. Povedali smo tudi, da je o zahtevi slovenskih poslancev razpravljal že tudi zvezni izvršni svet. V načelu je sicer za predlog slovenskih poslancev, naj bi reševanje o teh zadevah bilo izločeno iz pristojnosti zvezne zakonodaje ter prepuščeno republikam, ni pa pristal no reševanje v zveznem parlamentu po hitrem postopku. O tem da bo dokončno izjavil, ko bo po redni poti prišlo do razprave o njem v zveznem parlamentu.

S tem je zvezni izvršni svet hote ali nehoti dal namig pristojnim odborom v zveznem parlamentu, da naj tudi oni zavrnejo zahtevo po obravnavanju zahtev slovenskih poslancev po hitrem postopku. Tako je 21. januarja postal odbor za promet gospodarskega zbora, pred njim pa že odbor za promet zveznega zbora, ki sta zavrnila nujnost predloga za spremembo osnovnega zakona o prevozu zasebnikov z avtomobili z več kot petimi sedeži in uporabljanja zasebnih kamionov z nosilnostjo več kot petih ton.

Do takih odločitev tako v zveznem

skupnega nastopanja katoliških in pravoslavnih verskih listov je omenjal možnost za tako nastopanje v vprašanih ateizma kot uradne ideologije po šolah in v javnem življenju, v vprašanih graditvi novih cerkev, tako katoliških, kakor pravoslavnih, v vprašanih javne morale, praznovanja velikih praznikov in v vprašanih navzočnosti vernikov v ustanovah javnih informacij.

Referent Glasa koncila iz Zagreba Kustić je navajal, da kljub vsej verski bližini in krvni sorodnosti med slovenskimi in hrvaškimi katoliki in srbskimi pravoslavci obstoja še vedno neko nezaupanje, ki ima narodne in cerkvene osnove. Zato smatra, da je treba poudariti ter vzajemno priznati, da so Cerkev med Slovenci, med Hrvati in med Srbi tesno povezane z usodo svojih narodov. Te resnice ne smemo zamolčevati in se je tudi ne sramovati. Med Slovenci je cerkev slovenska, med Hrvati hrvaška in med Srbi srbska. Razumljivo je, da vsaka cerkev vzgaja svoje vernike, naj bodo dobri člani svoje narodne skupnosti. Narodna pripadnost ni versko vprašanje, zato ni glavna in tudi ne bistvena zahteva Cerkev, toda zdravo narodno čustvo ter iskrena privrženost svojemu narodu spadata k skupnosti krščanske osebnosti in tako vse to tudi postaja stvar etične, verske zavesti. Referent je pa opozarjal, da morajo verske revije paziti na razliko med zdravim rodoljubjem in šovinizmom. Koliko je kak narod glede tega v preteklosti grešil, naj presoja objektivna zgodovina, ko bo imela za to zadosti podatkov, krščanski časnikarji pa niso zgodovinarji, temveč oznanjevalci evangelija. Njihova naloga ni razpravljanje o starih grehilih, ampak skrb, da se take stvari ne bi več ponavljale.

Msgr. Alojzij Turk je v svojem referatu zagovarjal skupno dolžnost vseh kristianov, da naj razumejo zahteve sedanjega časa ter naj potegnejo črte čez težke spore iz preteklosti in poiščejo poti za skupno delo.

pino gospodarstva zbora delovnih skupnosti občinske skupščine 13. aprila.

Volitve poslancev zbora narodov v zvezni skupščini bodo opravile republiške oz. pokrajinske skupščine po volitvah teh skupščin.

V zbor narodov volijo republike po 20, avtonomni pokrajini pa po 10 poslancev. Gospodarski, prosvetno-kulturni, socialno-zdravstveni zbor zvezne skupščine imajo po 120 poslancev. Zvezna skupščina bo imela tako 620 poslancev.

Poslance zbora narodov voliko na sejah vseh republiških zborov oz. pokrajinskih skupščin. Poslance delovnih skupnosti pa volilna telesa, v katerih so člani občinskih skupščin in delegati delovnih skupnosti iz ustreznih delovnih področij. Poslance družbeno-političnega zbora zvezne skupščine volijo občani z glasovanjem.

izvršnem svetu, kakor tudi v pristojnih odborih zveznih zborov, je prišel na osnovi pritiska zainteresiranih družbenih ustanov, t. j. cestnih prevoznih podjetij, ki so bila tudi pobudnik lanskega sprejetja osnovnega zakona po hitrem postopku. S katerim je bila zasebnikom prepovedana uporaba avtomobilov z več kot petimi sedeži ter kamionov z nad pet ton nosilnosti. Na ta način si družbena prevozna podjetja hočejo ohraniti privilegirani položaj pred zasebnimi prevoznimi podjetniki.

Tako postopanje družbenih cestno prevoznih podjetij celo med komunisti razburja duhove. Tako Dejo dne 25. januarja v uvodniku „Strah pred konkurenco“ ugotavlja med drugim: „Novejši enakih pogojev gospodarjenja, dela zasebnega in družbenega sektorja, za urejeno davčno politiko in učinkovito nadzorstvo. Raje si prizadevajo ohraniti sedanje zakonske prepovedi in omejitve, ki jim zagotavljajo najbližji mir pred neljubo konkurenco.“

Pisec članka ugotavlja, da taka „čudna stališča prevladujejo tudi med transportnimi podjetji v Sloveniji,“ ki da se že tudi „pripravljajo na pritisk na republiške organe v primeru, če bodo ti organi postali na osnovi zveznih predpisov pristojni urediti vprašanje zasebnih prevoznikov.“

Uvodničar zatem ugotavlja, da o „podobnih odklonilnih stališčih do pre-

Občni zbor Slovenske kulturne akcije

V soboto, 22. marca t. l., je bil v Slovenski hiši občni zbor Slovenske kulturne akcije. Začel ga je dosedanji predsednik Ruda Jurčec.

Po sprejetju novih pravil Slovenske kulturne akcije so bile volitve, pri katerih je bil izvoljen naslednji odbor:

Predsednik dr. Tine Debeljak, podpredsednik arh. Marijan Eiletz, tajnik p. Alojzij Kukovica D. J., blagajnik Ladó Lenček C. M., knjižničar Marijan Marolt.

Odbor Slovenske kulturne akcije sestavljajo tudi predsedniki njenih oddelkov, ki so v tem času naslednji: teološkega dr. Mirko Gogala, filozofskega univ. prof. dr. Vinko Brumen, literarnega dr. Tine Debeljak, glasbenega prof. Alojzij Geržinič, gledališkega namestnik Nikolaj Jeločnik in zgodovinskega ter umetnostnega Marijan Marolt.

Člana nadzornega odbora sta dr. Srečko Baraga in Joža Vombergar.

Ker je bilo več predlogov za spre-

Proslava sv. Tomaža Akvinskega v Ljubljani

Letošnja proslava sv. Tomaža Akvinskega, zavetnika visokih cerkvenih šol, je bila na svetnikov praznik v ljubljanski stolnici. Slavnost se je začela s slovesno mašo metropolita dr. Jožefa Pogačnika. Z njim sta somaševala ostala slovenska škofa in predstojniki

Makedonci ob 1100-letnici smrti sv. Cirila

Slavnosti, ki so bile nedavno v Rimu ob 1100-letnici smrti sv. Cirila, se je udeležilo tudi močno zastopstvo Makedoncev iz Jugoslavije. V njem je bila delegacija makedonske pravoslavne cerkve, makedonske akad. znanosti in umetnosti ter delegacija sveta akademij znanosti in umetnosti SFRJ. Na grob sv. Cirila so položili velik venec.

Makedonsko zastopstvo je bilo med drugim v Rimu tudi pri koncelebrirani sv. maši papeža Pavla VI. Pozneje jo je papež tudi sprejel.

Istočasno so po Bolgariji tamošnji komunistični oblastniki razplamteli novo gonjo proti Jugoslaviji prav na makedonskem vprašanju. V ta namen so povečali razpečavanje publikacije „Zgodovinsko-politična informacija o makedonskem vprašanju“, ki jo je leta 1968 izdal zgodovinski inštitut bolgarske akademije znanosti in umetnosti. V njej negirajo makedonsko nacionalno individualnost, vztrajajoč pri bolgarskem obeležju makedonske zgodovine, kulture in jezika ter zatrjujoč, da je prebivalstvo Makedonije bolgarsko.

V zvezi s protijugoslovansko gonjo so po vsej Bolgariji priredili tudi slavnosti ob 1100-letnici smrti „prvega slovanskega učitelja Cirila“. Bolgarski patriarh Kiril je med drugim zatrjeval, da sta „brata Ciril in Metod brez dvoma Bolgara, ki sta položila temelje bolgarskemu kulturnemu in državnemu razvoju.“

dlaganih sprememb temeljnega zakona o gostinski dejavnosti in splošnega zakona o obrtnih delavnicah samostojnih obrtnikov, za zdaj še ni slišati.“ Že sedaj pa pri tem ugotavlja:

„Ne moremo pa mimo dejstva, da so bile spremembe vseh treh zakonov sprejete v splošnem vzdušju proti nepravilnem bogatenju in da so bile, vsaj kar zahteva gostince, naslovljene na popolnoma napačen naslov. Tako kot v zasebnem prevozništvu bomo tudi pri zasebnih gostincih in obrtnikih dosegli kaj malo, če bomo omejevali njihovo delo s prepovedjo, namesto, da se poslužimo učinkovitega nadzorstva in davčne politike. Ponovno poudarjamo, da so kvalitetne gostilne Sloveniji nujno potrebne in če niso rentabilne družbenemu sektorju, jih moramo pač prepustiti zasebnikom.“

Pač žalostno dejstvo: Slovenska republika se mora v letu 1969 boriti za pravico, da bi mogla v Sloveniji odločati, koliko nameščencev more imeti zasebni gostinski obrat, če sme zasebni prevoznik imeti avtomobil z več kot petimi sedeži in kamion z več kot petimi tonami nosilnosti in če zasebni slovenski obrtnik more nastaviti več osebja kot ga ima sedaj.

Toda pri tem je treba pokazati na glavnega krivca za tako stanje. Komunisti ga morajo iskati med sabo, kajti samo komunistični režim je tisti, ki je s svojim sistemom ustvaril tako stanje in je odkar je na oblasti z vsemi sredstvi ali sploh onemogočil osebno dejavnost ali jo pa, močno zaviral.

Vedno bo še veljala resnica, da mora biti krščanska družina otroku pot k Bogu. Psihologi so v zadnjih letih delali poskuse z mladimi ljudmi, da bi ugotovili, kateri izmed njih so najbolj sprejemljivi za svet vere. Ugotovili so, da so zares lahko verovali predvsem tisti otroci, ki so zrasli v toplem, plemenitem, ljubezno in dobroto obdanem družinskem krogu, tam, kjer sta se oče in mati med seboj spoštovala in ljubila, se drug drugemu razdajala in oba skupaj nesebično ljubila vse svoje otroke brez razlike ter se zanje iz ljubezni žrtvovala. To toplo družinsko ozračje vdira v otrokovo duševnost že zelo zgodaj, že v prvem letu njegovega življenja, ko mu šele samo zunanjí čuti posredujejo te vtise. Otroek že zelo zgodaj doživlja ljubezen staršev, ki ga imajo za svojega, ga varujejo in delijo z njim premoženje in življenje. Otroek doživlja nezasluzeno in nesebično ljubezen in ugotavlja tudi svojo odvisnost od močnejših bitij. Tako je njegova duša odprta za sprejem Njega, ki je ljubezen. Tako naj bi krščanski starši, ki bi radi imeli verne otroke, nikdar ne prezrli tega prvega pogoja, kako morajo sami ustvarjati to toplo, z ljubeznijo in žrtvijo napolnjeno družinsko ozračje. V koncilskem dokumentu je lepo povedano: „Družina je šola za bogatitev človečnosti. Za dosego popolnosti njenega življenja in poslanstva pa je med zakoncema potrebno ljubeče občestvo duš in izmenjava misli, pa tudi skrbno sodelovanje obeh roditeljev pri vzgoji otrok. Očetova dejavna navzočnost je pri vzgoji otrok velikega pomena, toda tudi materina skrb za dom, skrb, ki jo tako zelo potrebujejo predvsem mlajši otroci.“ (CS 52)

Iz pastirskega pisma slovenskih škofov za letošnji post

membo pravil, se je debata tako zavlekla, da je celotni občni zbor trajal nad 6 ur.

redovnih družb v Sloveniji. Med mašo je na koru prepeval zbor bogoslovcev Ivana Arha Slovensko mašo v čast sv. Jožefu Delavcu. Med mašo je imel cerkveni govor o Tomažu Akvinskem metropolit dr. Pogačnik. Po maši je bila akademija prav tako v stolnici. Za uvod je zbor bogoslovcev pod vodstvom Rafka Valenčiča zapel Mavovo pesem „Koder je dobrota in ljubezen, tam je Bog“. Uvodno besedo v proslavo je imel dekan teološke fakultete dr. Vilka Fajdiga. Za njim je zbor bogoslovcev izvajal Mozartovo skladbo Ave verum. Osrednja točka proslave je bilo predavanje dr. Franca Rodeta „Osebna struk-

tura vere pri sv. Tomažu Akvinskem.“ Dva salezijanca sta zatem podala recitacijo Besede zaveze, dr. Anton Strle je pa govoril o dr. Alešu Ušeničniku kot dogmatiku. Trije od slušateljev so prejeli nagrade za svoje znanstveno delo, ko so na podlagi zbranih spisov dr. Aleša Ušeničnika odkrili, kako je tega velikega slovanskega misleca v vseh njegovih spisih prevevala misel na Kristusa. Akademijo je zaključil zbor bogoslovcev s psalmom 150, ki ga je priredil Rafko Valenčič.

Vse goste je nato ljubljanski metropolit povabil na kosilo v škofijski dvorec. Med gosti je bilo tudi zastopstvo pravoslavni bogoslovcev iz Beograda s profesorjem Druškovičem na čelu.

212 gojencev ljubljanskega bogoslovja je pa imelo na praznik sv. Tomaža Akvinskega (7. marca) na slavnostnem kosilu tudi gojence zadnjih treh letnikov mariborskega bogoslovja.

Izjava odbora Slovenskega ljudskega gibanja

Odbor Slovenskega ljudskega gibanja se je sestel dne 21. februarja 1969 in preučil politično stanje na Tržaškem ter izjavil naslednje:

1. Slovensko ljudsko gibanje odobrava dosedanje politično delo, ki ga je Slovenska skupnost opravila in ga še opravlja v korist vseh Slovencev, ki žive v zamejstvu.

2. Ugotavlja, da je bil zadnji občni zbor Slovenske skupnosti ploden poskus pozitivnega reševanja notranjih razmer organizacije. Samovoljna dejanja, izstopi in proglaš posameznikov ne krepe skupnosti, ampak ji škodujejo.

3. Prav tako se distancira od različnih brošur in člankov, ki so se pojavljali v zadnjem času iz osebne nasprotja, ker to ni način politične borbe. Takšno delovanje onemogoča sožitje v skupni organizaciji.

4. Slovensko ljudsko gibanje ugotavlja — kakor občni zbor Slovenske skupnosti — da sta Slovenska skupnost in Odbor za pomoč razlaščenec dve različni, povsem samostojni organizaciji in da je Odbor deloval kot popolnoma samostojna organizacija, ki je položila obračun svojim članom, katerih koristi je ščitila.

5. Slovensko ljudsko gibanje odobrava politični sporazum, sklenjen z levo sredino, in ugotavlja, da je bilo s tem sporazumom v danih okoliščinah doseženo največ, kar se je doseči dalo.

Kraigher in Kavčič ostaneta

V sedanjih volilnih kampaniji v Sloveniji je bilo ponovno čuti glas, naj bi sedanjí predsednik rep. skupščine Sergej Kraigher ostal tudi v novi parlamentarni dobi na svojem sedanjem položaju. Svoj sedanjí položaj naj bi zadržal tudi Stane Kavčič kot predsednik republiškega izvršnega sveta.

Zlasti za Kavčiča so navajali, da tako odločitev zahteva kontinuiteta del v Sloveniji in izvedbe njegovega delovnega programa. Kavčič sam je tudi izrazil željo, da bi rad dovršil delo, ki si ga je zamislil.

Zato je formalni predlog za potrditev obeh kom. funkcionarjev na sedanjih položajih prišla najprej iz Zveze sindikatov Slovenije, o njem je pa razpravljala Socialistična zveza delovnega ljudstva na seji 10. marca. Tako so na skupni seji predsedstva in izvršnega odbora SZDL sklenili, da bodo predlagali Sergeja Kraigherja znova za predsednika skupščine. Staneta Kavčiča pa za predsednika republiškega izvršnega sveta.

IZ TEDNA V TEDEN

(Nadaljevanje s 1. strani)

Notranjepolitične razmere v Čilu so močno zaostrene. Opozicija ne opušta nobene priložnosti, da ne bi delala čimveč težav krščasko-demokratskemu predsedniku dr. Freiu. Pri tem prav nič ne izbira sredstev. To potrjuje tragični dogodek, ki se je zgodil na jugu države v kraju Puerto Montt, kjer so socialisti nahujskali siromasno poljedelsko ljudstvo, da je zasedlo privatna posestva. Na poziv oblasti jih ni hotelo zapustiti ter je napadlo karabinerje s kamenjem, železnimi palicami in tudi orožjem. Karabinerji so morali uporabiti orožje ter je bilo v spopadu ubitih 8 ljudi. Socialisti in komunisti so ta incident politično izrabili do skrajnosti s prirejanjem demonstracij proti vladi in zlasti notranjemu ministru Edmundu Pérezu Zujeviču. V tej gonji, se je levčarskim skupinam pridružilo tudi levo krilo kršč. demokratske stranke.

Vodstvo te stranke je zato odstavelo vodilne funkcionarje v mladinski organizaciji, izreklo zaupnico vladi, za konec meseca pa sklicalo sestanek zaupnikov, ki bo razpravljal o položaju v stranki.

Brazilski predsednik maršal Artur da Costa e Silva je po zadnjem zasedanju varnostnega sveta odvzel politične pravice za dobo 10 let novim 96 osebam. V glavnem zveznim in pokrajinskimi poslancem. Od 13. decembra 1968, ko je nedoločen čas zaprel zvezni parlament ter njegovo zakonodajno oblast izvršuje sedaj sam z dekreti, je odvzel politične pravice v vsem 178 osebnostim. Odložil je tudi za nedoločen čas po vsej državi nadomestne volitve ter v nekaterih državah tudi zaprel pokrajinske parlamente. Ob dveletnici svoje vlade je brazilski predsednik zatrjeval, da imajo vsi ti ukrepi samo ta namen, da ozdravijo državno upravo ter ustvarijo zdrave osnove za resnično demokracijo.

Obredi Velikega tedna v Slovenski hiši

Cvetna nedelja, 30. marca, ob 9.30: blagoslov oljk; procesija, sv. maša, med katero se bere Trpljenje našega Gospoda Jezusa Kristusa.

Velikonočne butarice bodo kot vsako leto na razpolago pred sveto mašo.

Veliki četrtek, 3. aprila, ob 19: sv. maša s sv. obhajilom; nato čiščenje sv. Rešnjega Telesa po naslednjem redu: 20—21 žene, 21—22 dekleta, 22—23 možje, 23—24 fantje.

Veliki petek, 4. aprila, ob 19: pridiga, berila, petje trpljenja Gospodovega po Janezu, prošnje, razkrivanje in čiščenje križa, sv. obhajilo in križev pot.

Velika sobota, 5. aprila, ob 23: blagoslov ognja in velikonočne sveče, sprevoz z lučjo, berila in litanije, blagoslov krstne vode, obnova krstnih obljub in slovesna sv. maša velikonočne vigilijske.

• Pel bo SPZ „Gallus“

SLOVENCJI PO SVETU

AVSTRIJA

Iz življenja v Korotanu na Dunaju

Druga številka revije Glas Korotana je izšlo ob koncu leta 1968. Med drugimi slikami prinaša za Slovence slike zgodovinskih hiš na Dunaju. Prvo v Lindauergerassa 26, v kateri je od leta 1899 do 1909 delal in živel Ivan Cankar, druga pa je hiša, v kateri je stanoval dr. Prešeren. Ta je samo 200 m oddaljena od akademskega doma Korotana.

V prvi je vzdignjena plošča v spomin Ivanu Cankarju, v drugi dr. Prešernu.

Med vsebino revije je tudi pregled sestankov in predavanj v Korotanu ob začetku šolskega leta: 10. oktobra 1968 je predaval prof. Alfonz Gspan iz Ljubljane o raziskovanju slovenskih literarnih virov; 10. novembra je imel v domu razgovor dr. Jože Bernik iz Chicaga. 18. novembra je obiskal akademski dom novi predsednik Narodnega sveta koroških Slovencev dr. Reginald Vospersnik. Na sestanku je govoril o vprašanih koroške manjšinske problematike. Dne 3. decembra pa je bil sestanek s prof. Primožem Ramovšem iz Ljubljane, ki je komunist in upravnik biblioteke Slovenske akademije znanosti in umetnosti v Ljubljani. Govoril je o sodobni slovenski glasbi.

PO ŠPORTNEM SVETU

V Ljubljani je bilo 9. marca zaključeno prvenstvo skupine B v hokeju na ledu. Prvo mesto je zasedla ekipa Vzh. Nemčije, ki je zmagala v vseh tekmah, sledi Poljska s šestimi zmagami in enim porazom. Jugoslavija je zasedla tretje mesto, zmagala je v treh tekmah, neodločeno igrala dvakrat, izgubila s Poljsko, igrala pa je morala še z Vzh. Nemčijo; rezultat nam še ni znan. Z zmago v skupini B se je Vzh. Nemčija uvrstila v skupino A, iz skupine B pa sta izpadli Avstrija, ki je zbrala le 3 točke in Italija brez točk.

Jugoslovanska ekipa se je torej v skupni svetovni lestvici obdržala na istem devetem mestu, kakor na lanskem tekmovanju v Grenoblu. Letošnja uvrstitev je enaka lanskim zmagi v skupini B, ker elitna skupina svetovnega hokeja šteje sedaj samo 6 ekip.

Začetek spomladanskega dela nogometnega prvenstva ni bil ravno ugoden za slovenske klube. V Sarajevu je Zeleničar premagal Olimpijo z 2:0. nedeljo prej, 3. marca, pa je isti klub izločil Olimpijo iz pokalnega tekmovanja z 1:0. V Mariboru je Radnički iz Niša odnesel domačim točko; Maribor je izenačil 9 minut pred koncem tekme. V drugi ligi tudi ni bilo točk za slovenske klube. Le Mura je na domačem igrišču igrala neodločeno 1:1 z Metalcem iz Zagreba, Ljubljana je izgubila s Sibenikom 1:2. Istra iz Pulja pa je premagala Aluminij z 1:0.

O B V E S T I L A

Četrtek, 27. marca 1969:

V Slovenski hiši ob 16.30 predavanje ge. Anice Kralj za žene, matere in vzgojiteljice. Vabi Pripravljalni odbor zveze mater.

Sobota, 29. marca 1969:

Občni zbor Hranilnice in posojilnice ob 20 v zadrudnih prostorih.

JAVNI NOTAR

FRANCISCO RAUL CASCANTE

Escribano Público
Pta. baja, ofic. 2
Cangallo 1642 Buenos Aires
T. E. 35-8827

UNIV. PROF.

DR. JUAN BLAZNIK

špecialist za ortopedijo in
travmatologijo
ordinira v torek, četrtek in soboto
od 17 do 29

C. José E. Uriburu 235, Cap. Fed.
Zahtevajte določitev ure na telefonu 39-5855.

Slovenski dom CARAPACHAY

bo praznoval 4. maja
OBLETNICO DOMA
s celodnevno prireditvijo

Dr. FRANC KNAVS ODVETNIK

Lavalle 1290, p. 12, of. 2, Capital
T. E. 35-2271

Uradne ure od 17—20
Na telefonu tudi dopoldne (10—12)

Luján, Francia 952
T. E. 735 ali 516

V petek in soboto od 9—13. ure.

Nedelja, 30. marca 1969:

Na Slovenski pristavi velika tombola ob 16.

Naraščajnice od 5. do 10. leta iz Castelarja in okolice imajo prvi sestanek na Pristavi po dopoldanski maši

V Slovenskem domu v San Martinu po maši sestanek mladcev. Vabljeni fantje od 12. do 17. leta.

V Našem domu v San Justu ob 10 XIII. redni občni zbor zadrude Naš dom V Slovenskem domu v San Martinu ob 10 občni zbor D. S. P. B. Tabor, skupno kosilo Na Pristavi ob 11 občni zbor SFZ v Moronu.

V Našem domu v San Justu po sv. maši redni občni zbor Dekliške organizacije.

Krožek SDO Morón bo imel po maši na Pristavi redni občni zbor.

V Slovenskem domu po maši občni zbor Dekliške organizacije.

V Slovenskem domu v San Martinu slovo od dosedanjega dušnega pastirja in sprejem novega.

zacije.

SLOVENSKA VELIKA NOČ V RAMOS MEJIA

- Duhovna obnova: v petek, 28. marca, ob 19.30 v župni cerkvi in v soboto, 29. marca, ob 20 v Slomškovem domu. Vodi č. g. dr. Mirko Gogala.
- Cvetna nedelja: V Slomškovem domu ob 9 blagoslov oljk, procesija po vrtu in sv. maša. Na razpolago bodo oljke in butarice.
- Velika nedelja: Velikonočna sv. maša v Slomškovem domu ob 17 popoldne. Pred opraviлом prilika za razne velikonočne običaje kot šekanje pirhov, pomaranč itd.

TOMBOLA

na Pristavi v Castelarju bo v nedeljo, dne
30. marca ob 4 popoldne.

Izredno bogata tombola na dobitkih:

nad 50 tombol
nad 100 činkvinov
nad 100 kvatern

16

Lahko ste se že sami prepričali na lastne oči o izredni kvaliteti dobitkov in si oglečali najvrednejšo tombolo — orehovo spalnico. Zato ne zamudite prilike, pridite! Lepo boste tudi postreženi z dobro pijačo in okusno pripravljenimi jedmi, ki jih zna pripraviti samo pristavska kuhinja po zmerni ceni.

Če pa bi tudi tokrat bilo vreme deževno, predstavljamo tombolo na kasnejši čas z ustaljenim vremenom, čas bomo pravočasno objavili!

Vsi iskreno vabljeni!

Društvo Slovenska Pristava v Castelarju

SLOVENSKA HRANILNICA Z. Z O. Z.

(C. C. SLOGA Ltda.)

Bartolomé Mitre 97

T. E. 658-6574

Ramos Mejía

REDNI OBČNI ZBOR

v soboto, 29. marca 1969, ob 20 v zadrudnih prostorih

Dnevni red:

1. Izvolitev dveh overovateljev zapisnika občnega zbora.
2. Izvolitev volilne komisije.
3. Obravnavanje bilance, izkaza izgube in dobička, poročila upravnega in nadzornega odbora.
4. Volitve odbornikov. Za dve leti: predsednika, namestnika tajnika, namestnika blagajnika, treh svetovalcev in enega namestnika svetovalca. Za eno leto: dveh članov nadzornega odbora.
5. Obravnavanje Pravilnika medsebojnega podpornega fonda.
6. Slučajnosti.

Upravni odbor

SE NECESITA

CADETE

17 AÑOS

CON CONOCIMIENTOS COMERCIALES

Papelbril S. A. C. I. F.

T. E. 923-7583

ZA POVEČANJE OBRATA

DOBE SLUŽBO

v slovenski strojni delavnici in livarni

- polnoletni delavci izvežbani ali novinci, prosti vojaške službe, za splošno in produkcijsko delo na obdelovalnih strojih.
- vajenci za kovinsko strojno obrt vsaj 14 let stari.

BOSE

Industria metalúrgica
Remedios de Escalada 135
Saenz Peña, T. E. 757-4088

NAŠA ULICA

Karneval tako ali drugače

Pod tem naslovom je Evgen Jurič 15. II. t. l. v ljubljanskem Delu prikazal sedanjo stvarnost doma v naslednjih podobah.

Dolfe, ki ima veliko sorodnikov po vsem svetu, mi je te predpusne dni pokazal pismi sorodnikov. Eno pismo je bilo poslano iz Južne Amerike, iz Ría de Janeiro, drugo iz bavarske prestolnice Münchna. Ker sta pismi sila zanimivi, ju objavljamo:

Río, februarja.

Dolfe, cariño!

Spet se ti oglašam in te lepo pozdravljam. Naj ti povem že v začetku, da mi gre čudovito, zlasti zato, ker se bo v naslednjih dneh začel tu v Rio vsakoletni svetovnoznani karneval.

Ko bi ti vedel, kako je te dni pri nas čudovito: vsi ljudje so srečni, črnci se maskirajo v belce, belci v črnce, šibki v orjake, orjaki v dobičine, buržuji v berače, berači v play-boye, lepoticice v topless, stare device v zvodnice... Skratka — krasno in tako vznemirljivo, da je vsem žal, ker tako veselje traja le nekaj dni v letu.

Kako je za pusta pri vas? Kranjci ga gotovo krasno vžigajo. Piši mi o tem.

In še drugo pismo:

München, februarja.

Lieber Adolf!

Kako gre? Gott sei dank, tu na Bavarskem je ekstra prima. Solčstonglhi in per — dan na dan. In zdaj se bo začel še karneval: to bo šele cirkus. Vse mesto bo prepito s pivom, tisoči Bavarcev se bodo sprostiti in razveselili nekaj dni veselja jih bo tako potolažilo, da bodo lahko spet leto dni vključeni v tekoče trakove v industriji.

Gotovo bo tudi pri vas špansko za pusta. Piši mi o tem.

„Kaj naj jim odpišem, da me ne bo sram pred njima?“ me je vprašal Dolfe.

„Piši jima, da kljub številnim pustovanjem in karnevalom pri nas vse te navlake ne potrebujemo, saj ne norimo le na pusta, pač pa vse leto, saj ne nadevamo mask in krink le sebi, pač pa tudi drugim rečem. Tako mi piši in posekal ga boš na vsej črti.“

„Bi mi hotel pri tem pisanju pomagati?“ me je vprašal Dolfe.

„Frañ,“ sem odgovoril in sestavila sva pismi:

„Dragi bratranec v Rio (za drugega: Münchnu)

Želel si, da ti opišem pustne navede pri nas in zdaj ti željo izpolnujem. Lahko ti zatrdim, da je vse naše življenje karneval, da pri nas skoraj vse stvari maskiramo:

- kletkam v blokih pravimo stanovanja;
- maskam, za katerimi skrivamo svoje prave občutke, pravimo človeški obrabi;
- fičkom in spačkom pravimo avtomobili;
- tistim fičnikom, ki jih dobimo ob mesecu v kuverti, pravimo plača;
- neokusnim packarijam v menzah hrana;
- hinavskim nasmehom vljudnost;
- posedanju v uradih delo;
- branju pornografije spolna vzgoja;
- vožnji v trojlebusu udobje;
- storitvam lenih natakarijev, vratarjev in sobaric trizem;

— konfekciji obleke;

— udobnemu in lenobnemu življenju revščina;

— revščini pa socialna problematika.

Še in še, v nedogled bi ti lahko našteval, pa nočem, bi bil prepust in prežalosten za ta veseli čas. Žalosti pa je na svetu že tako veliko preveč, manjka nam veselja.

Poveselimo se, pojdimo gledat karneval!

Če gledamo s pravimi očmi, je karneval mogoče videti povsod.

Ko sem pri slaščičarju kupoval pustne krofe, sem videl mojstra v tako amazani halji, da sem ga vprašal, če je maskiran v dimnikarja.

Ko sem pred blokom srečal dobro nasekanega soseda, mi je ta zatrjeval, da ni pijan, pač pa da je maneken Slovenija-vina.

Ko je sin prinesel iz šole v spričevalu le enice, se je zlagal, da so to maskirane trojke.

Ko mi je mesar podtaknil kos žilaste govedine, je zatrjeval, da je to zakrinkana pljučna pečenka.

Ko sem hodil po brozgastih cestah,

sem v časniku bral, da so vse mesto očistili.

Ko...

Zdi se mi, da sem spet zašel v žalostne vode. Manjka pa nam veselja, sprostitve.

Karnevalov! Ampak pravih...

Po ljubljanskih ulicah naj bi se vse zvijalo v ritmu sambe in rumbe kot v slavem Rio, po lokalnih naj bi teklo pivo v potokih kot tam na Bavarskem...

Zjutraj pa bi slovenski fantje spet vse spravili v dobre, utečene in narodno žalostne kanale, ko bi zapeli:

„Vesolja ni nikjer, nikjer...“

Saj vidite, da Slovenci sploh nismo za karnevale.

Ko smo imeli pustovanje v Naši ulici, se ga je polovica moških tako napila, da na koncu ni bilo mogoče ločiti pristno rdečih nosov od umetnih, druga polovica pa se je med seboj stepla zaradi tega, ker na Slovenskem brez bupka ni prave zabave.

Kaj bi se torej šli karnevale, ko vendar vse dni živimo v nekoliko nočem vzdusju.

Tako to je vse. Lepo te pozdravljam.